Dosarul nr. 5r-44/25

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

08 iulie 2025 **orașul Leova**

Judecătoria Hîncești (sediul Leova), instanță în componența:
președintele ședinței, judecător Nicolae Zaharia
grefier Ana Butnaru
cu participarea:
agentului constatator Colciu Denis

examinând în ședință de judecată publică cauza contravențională la contestația depusă de către Rusu Valeriu împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei agentului constatator privind aplicarea sancțiunii conform procesului-verbal nr. MAI06 ***** din 05.05.2025 în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional al RM și -

Cauza s-a aflat pe rolul instanței de la 08 mai 2025 până la 08 iulie 2025.

Asupra materialelor și probelor prezentate, instanța de judecată,

a c o n s t a t a t:

La 05.05.2025 de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Leova Colciu Denis a fost întocmit procesul-verbal nr. MAI06 ***** cu privire la contravenția prevăzută de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional pentru faptul că: ”În toamna anului 2024, în cadrul scrutinului electoral și Referendumului republican constituțional, Rusu Valeriu a pretins și acceptat surse financiare prin intermediul aplicației PSB, primind surse financiare care nu i se cuvin, în scopul exercitării unor drepturi electorale.”

Prin decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Leova, Colciu Denis, adoptată la data de 05.05.2025, Rusu Valeriu a fost sancționat pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzută de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional cu amendă în mărime de 500 u.c., echivalent a 25000 (douăzeci și cinci mii) lei.

La 05.05.2025 contravenientul Rusu Valeriu a contestat procesul-verbal și decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Leova, Colciu Denis, adoptată la data de 05.05.2025, invocând faptul că agentul constatator nu a asigurat dreptul său la apărare, dreptul de a cunoaște drepturile și obligațiile, dreptul de a obiecta etc. Consideră că, agentul constatator a întocmit procesul verbal cu grave erori. Nu sunt prezenți indici calificativi ale elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 47^1 Cod contravențional.

Respectiv în opinia sa, agentul constatator eronat a interpretat și încadrat juridic acțiunile sale, procesul verbal este întocmit eronat iar fapta contravenției nu este clară, scrisă neciteț, nu a existat nicio acțiune de pretindere și primire a bunurilor pentru a exercita un drept electoral, nu au fost respectate drepturile procedurale, nu au fost explicate drepturile, nu a fost asigurat dreptul la apărare, faptele descrise în procesul-verbal și decizia de sancționare nu au nicio legătură cauzală cu norma materială invocată și sancțiunea contravențională aplicată. Astfel este grav încălcat principiul individualizării pedepsei, nu a fost demonstrată vinovăția persoanei, prin aplicarea sancțiunii este grav încălcat dreptul la libera exprimare, asociere și întrunire, păstrarea acestei sancțiuni va însemna un grav abuz și o iminentă condamnare a țării de către CtEDO.

Ulterior la 19.06.2025, contestatarul Rusu Valeriu a depus prin intermediul Secției

Evidență Documentare Procesuală a instanței, cererea de completare a contestației inițiale.

Astfel potrivit cererii de completare menționează contestatarul că, agentul constatator a indicat că, contravenientul ar fi comis contravenția prevăzută de art.47[1] alin.(1) din Codul contravențional, fără a stabili faptul dacă contravenientul a pretins sau a acceptat bani, cu scopul de a vota sau nu, circumstanță fără de care nicidecum nu poate sta la baza sancționării unei persoane.

Invocă că o primă problemă ce se impune a fi analizată în cauză este: din descrierea faptei contravenționale nu se reține aspecte privind pretinderea, acceptarea sau primirea, care ar rezulta coruperea electorală pasivă, or, agentul constatator nu a indicat cum, în ce circumstanțe, prin ce acțiuni, a stabilit că petiționarul ar fi comis contravenția imputată.

Cu referire la cea de a doua problemă ce se impune a fi analizată în cauză este conținutul sms care invocă agentul constatator că au fost recepționate de petiționar, totodată apare întrebarea, cum a descifrat agentul constatator conținutul acestor mesaje? Cum a stabilit că merge vorba despre mijloace bănești? Cum a stabilit pentru ce erau destinați mijloacele bănești? întrebări la care agentul constatator nu a oferit răspunsuri.

Mai mult indică că, cum au fost administrate și anexate la dosarul pornit în privința petiționarului, niște probe din alt dosar penal? Nu se regăsește nici o ordonanță de ridicare și anexare a probelor, de cercetare a acestora etc. Ori, codul contravențional la art.425 alin.(2) menționează expres care probe sunt admisibile și cum acestea se administrează.

La fel denotă ce se impune și o a treia problemă ce necesită a fi analizată și anume: modalitatea acumulării „probatoriului". Astfel că, fapta nu a fost individualizată, în afară de încheierile judecătorului de instrucție și mandate judecătorești, nu au fost administrate alte probe care să individualizeze fapta.

Relatează că, petiționarul învinuit că a pretins și primit mijloace bănești întru susținerea unui anumit partid politic, agentul constatator nu a demonstrat că acel partid politic a participat la alegerile din toamna anului 2024? A fost înregistrat oficial? A avut candidat pentru care petiționarul urma să voteze? Nu, partidul politic nici nu era înregistrat la scrutin la 20.10.2024.

Deci indică că în argumentarea primei probleme, fapta incriminată petiționarului este bazată doar pe niște remarci vagi ale agentului constatator.

Invocă că procesul-verbal ce face obiectul prezentei cauze, sub aspectul legalității acestuia, nu cuprinde descrierea exactă a faptei contravenționale pe care ar fi săvârșit-o petiționarul.

Potrivit descrierii, faptei contravenționale, ultimul ar fi pretins și acceptat surse bănești în scopul exercitării sau a-1 neexercitării dreptului electoral în cadrul alegerilor.

Menționează faptul în planul încadrării juridico-contravenționale, agentul constatator nu a demonstrat că petiționarul ar fi pretins careva mijloacele bănești destinate anume pentru determinarea acestuia să își exercite sau să nu își exercite drepturile electorale în cadrul alegerilor.

La caz, menționează că agentul constatator nu a demonstrat că petiționarul urma să-și asume vreun angajament ce ține de drepturile lui electorale sau că ar fi primit careva remunerări în acest scop.

Atenționează că, în raport cu acțiunile/inacțiunile petiționarului nu există obiectul material sau imaterial al infracțiunii de corupere a alegătorilor, pe care legiuitorul l-a desemnat prin sintagma „bunuri, servicii, privilegii sau avantaje ".

Constată că probatoriul administrat în cauza contravențională atestă că nu s-a confirmat săvârșirea de către petiționar a faptei de corupere electorală pasivă.

Menționează contestatarul că din conținutul tuturor înscrisurilor anexate la cauza

contravențională nu este dovedit faptul că, mesajele parvenite pe numărul de telefon al său, conțin textul despre careva sume de bani. În foaia intitulată „extras din fișier” este indicat doar mențiunea despre sms-uri de intrare, fără a fi indicat exact conținutul mesajului.

În ședința de judecată, agentul constatator Colciu Denis a solicitat respingerea contestației ca neîntemeiată.

Contravenientul Rusu Valeriu nu s-a prezentat în ședința de judecată, fiind legal citat despre data, ora și locul ședinței de judecată.

Audiind opinia participantului la proces, studiind materialele cauzei în raport cu argumentele invocate, instanța de judecată ajunge la concluzia că contestația este întemeiată și urmează a fi admisă din următoarele considerente.

În sensul art. 395, alin. (1), p. 2), și alin. (1^1) Cod contravențional, instanța judecă contestațiile împotriva deciziilor autorităților competente să soluționeze cauzele contravenționale, procurorului.

Contestația împotriva deciziei în cauza contravențională se examinează de către instanța de judecată în a cărei rază teritorială activează autoritatea competentă sau procurorul care a emis decizia, ori de către instanța de la locul unde își are sediul autoritatea competentă, pentru cazurile prevăzute la art. 394, alin. (1^1).

Cât privește termenul depunerii contestației.

Potrivit alin. (1), art. 448 al Codului contravențional al RM, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1, alin. (8).

La data de 05.05.2025, prin intermediul agentului constatator, contravenientul Rusu Valeriu a depus contestație împotriva deciziei agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Leova Colciu Denis din 05.05.2025.

Astfel, instanța de judecată consideră că contestația este depusă în termenul prevăzut de alin. (1), art. 448 Cod contravențional al RM.

Aprecierea instanței de judecată.

Potrivit procesului-verbal instanța atestă că, Rusu Valeriu este învinuit de către agentul constatator precum că: ”În toamna anului 2024, în cadrul scrutinului electoral și Referendumului republican constituțional, Rusu Valeriu a pretins și acceptat surse financiare prin intermediul aplicației PSB, primind surse financiare care nu i se cuvin, în scopul exercitării unor drepturi electorale.”

Prin decizia agentului constatator adoptată la 05.05.2025, Rusu Valeriu a fost sancționat pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzută de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional cu amendă în mărime de 500 u.c., echivalent a 25000 lei.

Contravenientul Rusu Valeriu, nefiind de acord cu decizia agentului constatator din cadrul IP Leova Colciu Denis, adoptată la data de 05.05.2025, a contestat-o.

Audiind participantul la proces și examinând materialele dosarului contravențional în raport cu temeiurile de drept material și procesual care guvernează spața dedusă judecății, instanța de judecată consideră că procesul contravențional urmează a fi încetat din următoarele considerente.

Potrivit art. 5 alin. (1) Cod contravențional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei contravenții, nici supus sancțiunii contravenționale decât în conformitate cu legea contravențională.

Conform art. 7 Cod contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Articolul 8 Cod contravențional, stabilește că, persoana este supusă răspunderii contravenționale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție. Este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Conform prevederilor art. 374 alin. (3) Cod contravențional, procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum și al normelor dreptului internațional și ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Instanța conchide că, persoana sancționată are dreptul la un proces echitabil, în cadrul căruia să utilizeze orice mijloc de probă și să invoce orice argumente pentru dovedirea împrejurării că situația de fapt din procesul-verbal cu privire la contravenție nu corespunde modului de desfășurare al evenimentelor, iar sarcina instanței de judecată este de a respecta proporționalitatea dintre scopul urmărit de autoritățile statului de a nu rămâne nesancționate acțiunile antisociale prin impunerea unor condiții imposibil de îndeplinit și respectarea dreptului la apărare al persoanei sancționate contravențional.

În legislația națională, ca și în cea a altor state europene (spre exemplu, România, Germania, Republica Cehă si Slovacia), contravențiile au fost scoase de sub incidența legii penale și supuse unui regim administrativ. Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat și în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (Zilibergerg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Angel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petentul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 537672 din 18.04.2025.

Pentru respectarea garanţiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie şi sancţiunea aplicată.

Cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerinţele prevăzute de lege sub sancţiunea nulităţii absolute, instanţa constată că dispoziţiile legale în materie au fost respectate. Astfel, procesul-verbal cuprinde toate menţiunile prevăzute de art. 443 şi art. 445 din Codul contravenţional.

Astfel, se atestă că, agentul constatator a descris în conținutul actelor contestate faptele contravenționale, formulate cu suficientă precizie, astfel încât să permită contravenientului să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite.

În continuare instanţa de judecată, verificând temeinicia procesului verbal cu privire la contravenţie, instanţa de judecată conchide următoarele.

Potrivit prevederilor art. 375 Codul contravenţional, persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Conform prevederilor art. 440 alin. (1) Cod contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Normele generale ale Codului contravenţional stipulează că, scopul legii contravenţionale constă în apărarea drepturilor şi libertăţilor legitime ale persoanei, apărarea proprietăţii, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluţionarea cauzelor contravenţionale, precum şi în prevenirea săvârşirii de noi contravenţii. Nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decât în conformitate cu legea contravenţională. Persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvârşite cu vinovăţie.

Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

Nici o probă nu are valoare prestabilită. Sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

Procesului contravenţional se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepţiile

prevăzute de prezentul cod.

Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.(Ziiibergerg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Angei împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în faţa instanţei de judecata revine în primul rând organului constatator şi, în condiţiile în care acesta face dovada vinovăţiei, făptuitorul urmează să-şi probeze nevinovăţia.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal, instanţa evidenţiază că forţa probantă a proceselor - verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanţa fiecărui mijloc de probă, însă instanţa are obligaţia de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează şi apreciază probatoriul. (cauza Bosoni v. Franţa, hotărârea din 7 septembrie 1999).

La fel, instanţa reţine că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) Cod contravenţional, a definit procesul verbal cu privire la contravenţie, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul.

Subsecvent, a fost legiferat şi faptul că, procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui. Fiind întocmit de un agent al statului aflat în exerciţiul funcţiunii, procesului verbal de contravenţie trebuie să i se recunoască valoare probatorie sub aspectul constatării stării de fapt.

În acest sens este de remarcat că în jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului de la Strasbourg se reţine în mod constant că prezumţiile nu sunt în principiu contrare Convenţiei.

Astfel, în Hotărârea pronunţată în cauza Saiabiaku contra Franţei, Curtea a reţinut că prezumţiile sunt permise de Convenţie dar nu trebuie sa depăşească limitele rezonabile ţinând seama de gravitatea mizei şi prezervând drepturile apărării.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal și a deciziei contestate, instanța evidențiază că forța probantă a acestora în cauzele contravenţionale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza Bosoni împotriva Franței, hotărârea din 7 septembrie 1999).

Concomitent, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, însă acesta nu stabilește reguli precise privind admisibilitatea probelor (a se vedea, de exemplu, Schenk împotriva Elveției, 12 iulie 1988, § 46 și Lhermitte împotriva Belgiei [MC], 29 noiembrie 2016, § 83), iar prin urmare, întrebarea la care trebuie să se răspundă este dacă procedura în ansamblu a avut un caracter echitabil (Svetina împotriva Sloveniei, 22 mai 2018, § 43).

Respectiv, pentru a determina dacă procedura în ansamblu a fost echitabilă, trebuie să se aibă în vedere dacă dreptul la apărare a fost respectat, iar în particular, trebuie să se examineze dacă persoanei i-a fost oferită posibilitatea de a contesta autenticitatea probelor și de a se opune utilizării acestora (a se vedea Zhang împotriva Ucrainei, 13 noiembrie 2018, § 57), condiţii care în accepţiunea instanţei au fost respectate în acest caz.

Astfel, în raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) Codul contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă inclusiv a procesului verbal cu privire la

contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Urmează de menționat că dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) Cod contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

În susținerea vinovăției contravenientului Rusu Valeriu, în comiterea contravenției de prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, agentul constatator a acumulat la faza constatării faptei contravenționale următoarele probe, care au fost cercetate în ședința de judecată, și anume:

- Originalul procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 537672 din 05.05.2025(f.d. 13);
- Raportul Șefului SSP al IP Leova din 08.04.2025(f.d.14);
- Copia scrisorii din 07 aprilie 2025, adresată Șefului Inspectoratului de Poliție Leova, prin care se solicită informarea zilnică a rezultatelor obținute aferent materialelor ce rezultă din procesul contravențional RAP01433516(f.d. 15 – 16);
- Raportul de analiză Informațional – Criminală(f.d.17-24);
- Raportul Șefului DIICSOP a INI(f.d.26 – 27);
- Încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana din 01 aprilie 2025(f.d.28 – 29);
- Mandatul Judecătoresc emis de către Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana din 01 aprilie 2025(f.d.30);
- Tabel în care este indicat: nr. sim, INDP; numele prenumele şi domiciliul lui Rusu Valeriu și nr. de SMS PSB(f.d.31);
- Procesul-verbal de audiere a persoanei în cărei privință a fost pornit procesul – contravențional, Rusu Valeriu, din 05 mai 2025(f.d.32).

În această ordine de idei şi din interpretarea art. 425 alin. (2) şi 442 alin. (1) al Codului contravenţional, rezultă că procesul - verbal cu privire la contravenţie nu face dovada cu privire la încadrarea în drept şi situaţia faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Reieşind din normele legale sus enunţate, dar şi analizând circumstanţele cauzei contravenţionale, cercetând probele din cauza contravențională, instanţa de judecată remarcă faptul că agentul constatator nu a acumulat probe concludente și pertinente întru susţinerea actului de constatare şi propunerii de sancţionare, nu a demonstrat vinovăţia lui Rusu Valeriu de comiterea contravenţiei imputate.

Pentru a determina cui îi revine sarcina probei, trebuie să se stabilească mai întâi dacă fapta de care este acuzat petentul constituie „acuzaţie în materie penală”, în sensul art. 6 din Convenţie. Criteriile folosite în mod constant în jurisprudenţa Curţii pentru a se vedea daca o acuzaţie constituie „acuzaţie în materie penală” sunt următoarele: clasificarea faptei potrivit dreptului naţional - potrivit dreptului intern, fapta săvârşită de petiţionar atrage răspunderea contravenţională; natura faptei incriminate, dacă se adresează tuturor cetăţenilor şi are

aplicabilitate generală; natura şi gravitatea sancţiunii aplicate. În ceea ce priveşte sancţiunea amenzii, elementul esenţial în funcţie de care Curtea analizează aplicabilitatea art. 6 este caracterul preventiv şi punitiv, deci, scopul acesteia. Astfel, chiar în ipoteza în care cuantumul amenzii contravenţionale este unul redus, art.6 va fi aplicabil sub aspect penal, atât timp cât amenda este un mijloc de constrângere a petentului şi o măsură de prevenire a săvârşirii de noi fapte, ea neavând, deci, caracterul unei despăgubiri pentru acoperirea unui prejudiciu.

Având în vedere cele trei criterii menţionate mai sus, faptele de care este acuzată petentul reprezintă acuzaţii în materie penală în sensul art. 6 din Convenţie, aceasta beneficiind de prezumţia de nevinovăţie. Sarcina probei îi revine agentului constatator.

Cu respectarea principiului prezumţiei de nevinovăţie, al egalităţii armelor, al contradictorialităţii şi al dreptului la apărare impuse de exigenţele art. 6 din Convenţie şi prevăzute de Codul contravenţional, s-a oferit posibilitatea propunerii de probe către ambele părţi.

În ordinea celor menţionate, instanţa de judecată reţine că existenţa faptei contravenţionale şi comiterea acesteia cu vinovăţie de către persoana specificată în procesul verbal contravenţional, trebuie să fie demonstrate potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil. Instanţa de judecată reţine că la materialele cauzei contravenţionale nu sunt suficiente probe, care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil că, Rusu Valeriu a comis fapta încriminată.

Instanţa de judecată reţine că în cauzele contravenţionale, acuzaţii beneficiază de dreptul la prezumţia de nevinovăţie. Acest fapt derivă din prevederile art. 375 alin. (1) Cod contravenţional.

Astfel, în speţă, existenţa faptei contravenţionale şi eventuala comitere a acesteia de către acuzatul contravenţional urma să fie demonstrată potrivit standardului dincolo de orice dubiu rezonabil. Aşa cum a fost specificat la alineatele anterioare agentul statului nu a administrat suficiente probe care să permită formarea unei concluzii certe că, Rusu Valeriu a comis fapta stabilită de art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional.

Potrivit art. 47^1 alin.(1) Cod contravenţional: ”Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea promisiunii ori a ofertei acestora, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune, se sancționează cu amendă de la 500 la 750 de unități convenționale.”

În speţă s-a constatat că, prin decizia cuprinsă în procesul-verbal seria nr. MAI06 ***** din 05 mai 2025, încheiat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Leova, petentul Rusu Valeriu a fost sancţionat cu amendă în mărime de 500 unităţi convenționale, în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravenţional, fiind reţinut în sarcina acestuia: ”În toamna anului 2024, în cadrul scrutinului electoral și Referendumului republican constituțional, Rusu Valeriu a pretins și acceptat surse financiare prin intermediul aplicației PSB, primind surse financiare care nu i se cuvin, în scopul exercitării unor drepturi electorale.”

Obiectul material sau imaterial al contravenţiei de corupere electorală pasivă este desemnat prin sintagma "bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă". Procesul - verbal nu indică în mod clar, concret şi direct: sursa exactă a sumelor băneşti, conţinutul transferului.

Latura obiectivă a contravenţiei specificate la art. 47^1 Cod contravenţional constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acţiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice

formă.

Modalitatea normativă a acţiunii prejudiciabile de acceptare şi primire a mijloacelor băneşti, ce este incriminată petentului, constituie acceptarea şi recepţionarea efectivă a mijloacelor băneşti de către făptuitor.

Latura subiectivă presupune existenţa intenţiei directe. Persoana trebuie să cunoască faptul că primeşte sau acceptă bunuri ori avantaje care nu i se cuvin şi să acţioneze în mod deliberat pentru a condiţiona o acţiune electorală de aceste foloase.

Subiectul contravenţiei pe lângă condiţiile generale este calificat adică alegătorul - persoană fizică ce are capacitatea legală de a participa la vot. Doar această categorie de persoane poate răspunde contravenţional pentru această faptă, întrucât elementul esenţial îl constituie influenţarea propriei conduite electorale în schimbul unor beneficii.

Cu privire la contravenţia a cărei comitere a fost reţinută în sarcina petentului, instanţa constată că în cauză nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reţinute de către agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenţie contestat prin probe pertinente și concludente, astfel încât în favoarea petentului acţionează principiul indubio pro reo.

Pornind de la premisa procedurală prevăzută de art. 425 alin. (4) din Codul contravenţional, prin care legislatorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenţie este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravenţională.

În acest context, agentul constatator a aplicat sancţiunea contravenţională, nefiind prezentate probe care să demonstreze indubitabil vinovăţia petentului.

Se reţine că, omisiunea respectivă nu a fost compensată de către agentul constatator nici în şedinţa de judecată. Instanţa de judecată reţine că sarcina demonstrării faptelor indicate în procesul verbal contravenţional revine agentului statului şi nu poate fi inversată în sensul obligării acuzatului să şi demonstreze nevinovăţia sa. Or, nevinovăția se prezumă până în momentul în care este răsturnată în conformitate cu prevederile Codului contravenţional.

Respectiv, se constată că agentul constatator nu a făcut referire la probele care i-ar fi permis să conchidă că, Rusu Valeriu a comis fapta respectivă, or, instanţei de judecată nu i-au fost prezentate probe concludente şi pertinente care să ateste că, Rusu Valeriu a primit careva mijloace financiare.

Mai mult, instanța reține că una din probe constituie extrasul din fișierul excel în care este indicat nr. sim, nr. de sms PSB, IDNP, numele prenumele, localitatea, strada. La caz, agentul constatator nu a demonstrat care este legătura cauzală a înscrisului prezentat cu învinuirea adusă lui Rusu Valeriu.

Faţă de cele precizate, instanţa a reţinut că în cauză există dubii care nu poate fi înlăturate prin administrarea altor probe, dubii de care profită petentului, potrivit principiului in dubio pro reo. În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înainte de a fi o problemă de drept, principiul in dubio pro reo este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravenţional şi, în special, potrivit principiului in dubio pro reo, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condiţiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

De asemenea, pentru respectarea principiului prezumţiei nevinovăţiei, simpla constatare expropriis sensibusa agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească

vinovăţia unei persoane.

În condiţiile enunţate, instanţa de judecată conchide că în speţă nu este demonstrat că în acţiunile lui Rusu Valeriu, este întrunită fapta contravenţiei stabilită de art. 47[1] alin. (1) Cod contravenţional.

Se reţine că potrivit prevederilor art. 441 alin. (1) Cod contravenţional, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: a) nu există faptul contravenţiei.

Potrivit art. 461 alin. (1) Cod contravenţional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanţa de judecată încetează procesul contravenţional.

Din motivele expuse în prezenta hotărâre, deoarece în speţă în lipsa unor probe care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, a faptei contravenţionale şi a comiterii ei de către acuzatul contravenţional, prezumţia de nevinovăţie nefiind răsturnată, în situaţia în care probele din dosar nu sunt în măsură să demonstreze că în acţiunile lui Rusu Valeriu ar fi existat elementele contravenţiei stabilite de art. 47[1] alin. (1) Cod contravenţional, instanţa de judecată, pornind de la prevederile art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional coroborat cu art. 461 Cod contravenţional, consideră necesar de a înceta procesul contravenţional, intentat în baza procesului verbal cu privire la contravenţie seria nr. MAI06 ***** din 05 mai 2025, prin care lui Rusu Valeriu i se incriminează comiterea contravenţiei prevăzute de art. 471 alin. (1) Cod contravenţional în legătură cu faptul că în acţiunile ultimului nu este întrunită fapta contravenţiei.

În conformitate cu prevederile art. 441 alin. (1) lit. a), art. 442, art. 460, art. art. 461 - 462Cod contravenţional al RM, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se admite contestaţia depusă de către Rusu Valeriu, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria MAI06 ***** şi decizia agentului constatator din 05 mai 2025, întocmit în temeiul art. 47[1] alin. (1) Cod contravenţional.

Se încetează procesul contravenţional pornit în privinţa lui RUSU Valeriu, pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravenţional, şi care prin decizia agentului constatator, din 05 mai 2025, a fost supus sancţiunii contravenţionale sub formă de amendă în mărime de 500(cinci sute) unităţi convenţionale, ceea ce constituie 25 000 (douăzeci şi cinci mii) lei, pe temeiurile prevăzute la art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Leova.

Președintele ședinței,
Judecător Nicolae Zaharia